

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

af disse Trafikmidler, til Gavn for Samfundet, til Gavn for den økonomiske Hæthed. Privatbanerne og visse Statsbaner kører med betydelige Underskud, saa at sige ene og alene paa Grund af Bilernes Konkurrence, idet Banerne maa nedsætte deres Takster for Transport af Personer og Gods. Det er ikke alene herhjemme, Forholdet er saadan, det er hele Verden over, at Statsmagten maa gribe ind og regulere den nævnte Konkurrence, og det maa man ogsaa finde sig i her i Landet. Vil Befolkningen forlange Statsbanestrækninger og Privatbaner opretholdt, saa kommer Befolkningen til at forstaa Nødvendigheden af, at der findes et organiseret Samarbejde Sted mellem Banerne og Bilerne.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard gjorde nogle Bemærkninger om Forholdet mellem Regeringen og Tjenestemændene i Almindelighed. Jeg skal herom kun sige, at jeg ved min Overtagelse af min nuværende Stilling har haft Forbindelse med Repræsentanter for Tjenestemændenes forskellige Organisationer og ikke har mødt noget Udtryk for den Mistillid eller Utilfredshed, som synes at være til Stede efter det ærede Medlems Udtalelser. Jeg udtaler Haabet om fremdeles at kunne bevare et godt Forhold til de mange Tjenestemænd, der sorterer under Ministeriet for offentlige Arbejder, og jeg tror ogsaa, det bliver muligt. Tjenestemændene er jo i Stand til at forstaa, at de, selv om de er Tjenestemænd under Staten, tillige er Statsborgere og derfor alle har Interesser sammen med Statens Borgere i Almindelighed, naar Talen bliver om Statens Økonomi.

Jeg maa i øvrigt takke det ærede Medlem for hans venlige Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, jeg havde fremsat under det Samraad, det ærede Medlem omtalte, Samraadet vedrørende en eventuel Forbedring af Befordringen for afskedigede Statsbanetjenestemænd. Maa jeg om dette Spørgsmaal sige, at da man nedsatte Aldersgrænsen for Statsbanernes Tjenestemænd og derved naturligvis paaførte Staten betydelige Udgifter i Retning af nye Pensioner, gjorde man en Undtagelse fra den Regel, der har været gældende med Hensyn til afskedigede Tjenestemænds Adgang til Fribefordring, idet man vilde vise de Tjenestemænd, som kom ind under denne Særbestemmelse med Hensyn til Afskedigelsesgrundlaget, et særligt Hensyn. Afgørende for denne Særbestemmelse har det altsaa været, at man har villet vise Tjeneste-

mændene en rimelig Hensyntagen ved at etablere en Overgangsordning, der ellers ikke vilde være blevet etableret.

Tjenestemændenes Adgang til Fribefordring paa Statsbanerne udløber normalt ved deres Afskedigelse; derefter udstedes efter Anmodning Fripas til de pensionerede, som efter den gældende Praksis har Ret til at faa aarlig i alt 12 Fripas Tur—Retur-Rejser plus højst 3 Fripas til Hustruen. Da man nedsatte Aldersgrænsen til 65 Aar, indførtes fra 1. April 1933 denne særlige Ordning, som gav de afskedigede, der havde haft Frikort, Ret til at beholde Frikortet i to Aar efter Afskedigelsen, dog højst indtil det halvfjerdsindstyvende Aar, og gav Hustruen Ret til indtil 6 Fripas om Aaret. De pensioneredes Frikort er altsaa saaledes knyttet alene til denne Særregel om Afskedigelse ved den nye Aldersgrænse, som blev fastsat.

Under Forhandlingerne i Finansudvalget har jeg paa givne Foranledning erklæret mig rede til eventuelt at overveje, hvorvidt det vilde være muligt at forbedre den hidtil gældende Ordning. Jeg er fremdeles rede hertil og skal over for det ærede Medlem endnu en Gang erklære mig villig til efter Anmodning fra det ærede Finansudvalg at optage denne Sag til velvillig Behandling; og se, om det skulde være muligt at finde Vej frem til en Forbedring.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) udtalte yderligere, at han vilde henstille til mig, at Staten ikke overtog flere Rutebiler, før den nedsatte Kommission, der overvejer Trafikproblemerne, har afgivet sin Betænkning og ny Lovgivning eventuelt er tilvejebragt. Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem i at afgive et bindende Løfte herom. Jeg har andetsteds haft Lejlighed til at sige til det ærede Medlem, at jeg ønsker, at denne Kommission maa tilendebringe sit Arbejde hurtigst muligt, og jeg har Grund til at tro, at Kommissionen i Løbet af Vinteren eller de nærmeste Foraarsmaaneder vil kunne tilendebringe sit Arbejde, saaledes at nye Forslag om Fragtmænds- og Omnibuslovgivningen, om Vejlovgivning og angaaende Motorafgiftsloven vil kunne fremsættes til Efteraaret. Ogsaa jeg ønsker, at man nu faar en Klaring paa disse Problemer, for medens Spørgsmaalet om Rutebiler faktisk er afgjort set fra Statsbanernes Side derved, at langt den overvejende Part af de ønskede Bilruiter allerede er overtaget af Statsbanerne, saa er der et Problem, der endnu ikke er løst, men som Dag for Dag bliver mere og